

ske beslutninger i forhold til den regnskabsaflæggende enhed – i dette tilfælde pensionskassen. Bestemmelsen opregner i den forbindelse en række potentielle regnskabsbrugere. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal der foretages en konkret vurdering af, hvilke regnskabsbrugere årsrapporten har relevans for.

Bestemmelsen opregner endvidere de typer af økonomiske beslutninger, som årsrapportens oplysninger som minimum skal støtte regnskabsbrugere i. Herunder opregnes regnskabsbrugernes placering af egne ressourcer, som i forhold til en pensionskasse typisk vil være indskud af pensionsbidrag i pensionskassen. Endvidere opregnes beslutninger vedrørende ledelsens forvaltning af pensionskassens ressourcer og fordeling af pensionskassens ressourcer. Sidstnævnte kan eksempelvis angå beslutninger om anvendelse af overskud.

Stk. 3 fastslår de overordnede krav til årsrapportens oplysninger, nemlig kravene om relevans og pålidelighed i forhold til regnskabsbrugere og i forhold til, hvad disse normalt kan forvente.

Bestemmelsen svarer til § 187 i lov om finansiel virksomhed og til § 12 i årsregnskabsloven.

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse fastlægger de grundlæggende forudsætninger, som årsrapporten skal udarbejdes ud fra, og er en delvis videreførelse af den gældende § 41.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, kræver, at årsrapporten udarbejdes ud fra et princip om klarhed og overskuelighed. Kravet er en videreførelse af kravet i det gældende § 39, stk. 1.

Den foreslåede affattelse af *stk. 1, nr. 2*, kræver, at årsrapporten udarbejdes ud fra det såkaldte "substansprincip". Kravet indebærer, at de forhold, der afspejles i årsrapporten, skal beskrives og indregnes på en måde, der tager udgangspunkt i forholdenes realiteter frem for i formaliteter. Kravet er ikke udtrykkeligt nævnt i den gældende lov, men efterleves almindeligvis i gældende regnskabspraksis.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, kræver, at alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, med mindre de er ubetydelige. Bestemmelsen fastslår således på en gang principperne om fuldstændighed og væsentlighed. Relevans og væsentlighed skal forstås i sammenhæng med regnskabsbrugernes informationsbehov. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis flere forhold hver for sig er ubetydelige (uvæsentlige), skal de alligevel indgå i årsrapporten, hvis de tilsammen er betydelige. Et tilsvarende krav findes ikke udtrykkeligt i

de gældende regler, men væsentlighedsprincippet er almindeligt anvendt i gældende regnskabspraksis.

Den foreslåede affattelse af *stk. 1, nr. 4*, fastslår, at årsrapporten skal udarbejdes ud fra den forudsætning, at pensionskassens aktiviteter formodes at fortsætte. Princippet benævnes almindeligvis "going concern-princippet". Bestemmelsen er en videreførelse af det gældende § 41, stk. 1, nr. 1.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, fastslår som noget nyt, at enhver værdiændring skal vises i regnskabet, uanset om den virker positivt eller negativt på pensionskassens resultatopgørelse og egenkapital. Kravet benævnes almindeligvis "neutralitetsprincippet". Kravet erstatter det såkaldte "forsigtighedsprincip", der er fastsat i det gældende § 41, stk. 1, nr. 3. Efter forsigtighedsprincippet skal kun værdiændringer, der indvirker negativt, indregnes i regnskabet, mens værdiændringer, der indvirker positivt, først indregnes, når de er konstateret, dvs. når et salg har fundet sted. Erstatningen af forsigtighedsprincippet med neutralitetsprincippet er i overensstemmelse med nutidig regnskabspraksis, som indebærer, at alle værdibevægelser skal registreres i regnskabet, uanset deres positive eller negative indflydelse, med henblik på at sikre årsrapportens informationsværdi for regnskabsbrugere. I praksis har regnskabspraksis for firmapensionskasser allerede længe været mere i overensstemmelse med neutralitetsprincippet end med forsigtighedsprincippet, fordi reglerne i bekendtgørelse om firmapensionskassers årsregnskaber, som firmapensionskasserne er underlagt, foreskriver, at investeringerne løbende skal måles til dagsværdi. Dette indebærer, at alle værdiændringerne bliver indregnet i regnskabet. Ændringen af den gældende lovs forsigtighedsprincip til det foreslåede neutralitetsprincip kan derfor ses som et forslag om at ændre et af lovens grundlæggende regnskabsprincipper, så det bringes bedre i overensstemmelse med den regnskabspraksis, der allerede anvendes af firmapensionskasserne.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 6*, kræver, at transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling. Dette krav benævnes "periodiseringsprincippet". Bestemmelsen svarer til det gældende § 41, stk. 1, nr. 4.

Den foreslåede affattelse af *stk. 1, nr. 7*, kræver, at aktiver og forpligtelser skal indregnes og værdimåles efter ensartede metoder, således at alle elementer, der tilhører samme kategori, behandles ensartet i regnskabet. Dette krav benævnes "konsistensprincippet". Bestemmelsen svarer til det gældende § 41, stk. 1, nr. 2.